

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DPE/Inn/070/86-1/06
ASW

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn. 9.08.06 Warszawa, 2006-08-09
nr. 5288 podpis.....

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 10.08.2006 at.....
nr. 5738 podpis.....

Pan
Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

dotyczy: oświadczenia senatorskiego (z dnia 06.07.2006 r.) w sprawie budynku należącego do Państwa Marii i Jana Hartlińskich, położonego przy ul. Wyszyńskiego 137a w Częstochowie.

Szanowny Panie Marszałku!

W odpowiedzi na pismo (z dnia 12.07.2006 r., znak: BPS/DSK-043-465/06, nr rej GUNB 19039/06 z dnia 13.07.2006 r.) Pana Ryszarda Legutko - Wicemarszałka Senatu RP, przy którym przekazano w/w oświadczenie Pana Senatora Czesława Ryszka - uprzejmie przedstawiam Panu Marszałkowi poniższą informację.

Kierownik Urzędu Rejonowego w Częstochowie udzielił (decyzją z dnia 18.03.1991 r., znak: RAN IV 8380/2/9/90/91) Pani Marii Hartlińskiej pozwolenia na budowę jednogondygnacyjnego budynku gospodarczego przy granicy z działką sąsiednią. Przedmiotowy budynek zrealizowano niezgodnie z pozwoleniem na budowę - nadbudowano dodatkową kondygnację mieszkalną. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla m. Częstochowy przeprowadził oględziny, w wyniku których stwierdził samowolną nadbudowę oraz zmianę funkcji obiektu (zakład zabawkarSKI). W związku z powyższym - na podstawie art. 51 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane - nakazał (decyzją z dnia 07.08.2000 r., znak: INB-7356-2/6/00) Pani Marii Hartlińskiej wykonanie określonych czynności.

W tej sprawie Śląski Urząd Wojewódzki - Wydział Rozwoju Regionalnego wystąpił (pismem z dnia 24.05.2002 r., znak: RR/C-AG.V-1/JO/7114/7/02) do Śląskiego WINB o zbadanie prawidłowości wydania decyzji (z dnia 07.08.2000 r.) PINB dla m. Częstochowy, wskazując jednocześnie, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że budowa budynku Państwa Hartlińskich została zakończona w 1993 r., a więc pod rządami Prawa budowlanego z 1974 r. Śląski WINB dokonał merytorycznej analizy sprawy i zawiadomił (pismem z dnia 22.08.2002 r., znak: OWO/Cz/C-7146/2/02) strony postępowania o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji organu I instancji nadzoru budowlanego. Postępowanie to zakończono decyzją (z dnia 17.09.2002 r., znak: OWO/Cz/C-7146/2/02) Śląskiego WINB stwierdzającą nieważność decyzji (z dnia 07.08.2000 r.) PINB dla m. Częstochowy. W uzasadnieniu wskazano naruszenie przepisów prawa materialnego, jakim w przedmiotowej sprawie jest ustawa Prawo budowlane. Organ I instancji błędnie zakwalifikował stwierdzoną samowolę budowlaną (popetrzoną przed dniem 01.01.1995 r.) polegającą na nadbudowie (nieprzewidzianej w dokumentacji projektowej) dodatkowej kondygnacji, jako odstępstwo od warunków pozwolenia na budowę w rozumieniu przepisu art. 51 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane.

Od decyzji organu wojewódzkiego odwołanie złożyli Pan Andrzej Banaszczyk oraz Państwo Maria i Jan Hartlińscy. Decyzją (z dnia 18.11.2002 r., znak: OR/ORZ/ANG/4411/1639/02) - wydaną z upoważnienia Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego - utrzymano w mocy decyzję Śląskiego WINB. Rozstrzygnięcie GINB zostało następnie zaskarżone do sądu administracyjnego, który oddalił (wyrokiem z dnia 13.07.2004 r., sygn. akt 7/IV SA 5006/02) w/w skargę.

W sprawie przedmiotowego budynku mieszkalnego z pomieszczeniami gospodarczymi Prezydent Miasta Częstochowy wydał decyzję (z dnia 02.04.2002 r., nr 144, znak: UAB.II.7355-2/6/02) odmawiającą Państwu Marii i Janowi Hartlińskim pozwolenia na jego użytkowanie. Wojewoda Śląski - rozpatrując odwołanie inwestorów od w/w decyzji - uchylił (decyzją z dnia 13.12.2002 r., znak: RR/C-

AG.V-1/JO/7144/7/02) decyzję (z dnia 02.04.2002 r.) Prezydenta Miasta Częstochowy i umorzył postępowanie I instancji w sprawie pozwolenia na użytkowanie. Następnie, na skutek wniosku (z dnia 09.01.2003 r.) Państwa Hartlińskich, Wojewoda Śląski wznowił (postanowieniem z dnia 20.01.2003 r., znak: RR/C-AG.II/JO/7114/4/1/03) postępowanie w sprawie zakończonej decyzją (z dnia 13.12.2002 r.), po czym decyzją (z dnia 14.03.2003 r., znak: RR/C-AG.II/JO/7114/4/1/03) odmówił uchylenia w/w decyzji (z dnia 13.12.2002 r.). W postępowaniu odwoławczym decyzją (z dnia 14.05.2003 r., znak: OR/ORZ/MZA/4412/499/03) – wydaną z upoważnienia GINB - utrzymano w mocy decyzję (z dnia 14.03.2003 r.) Wojewody Śląskiego.

Należy nadmienić, że w tej sprawie Państwo Hartlińscy wnieśli również skargi – odpowiednio - na bezczynność Śląskiego WINB i PINB dla m. Częstochowy do WSA w Gliwicach, który oddalił (wyrokami z dnia 22.06.2006 r.) w/w skargi. Ponadto przedmiotowa sprawa była badana w GUNB w trybie skargowym. Na podstawie zebranego materiału dowodowego stwierdzono bezzasadność zarzutów zgłaszanych przez Państwo Marię i Jana Hartlińskich w przedmiocie bezczynności Śląskiego WINB.

W chwili obecnej sprawa budynku położonego przy ul. Wyszyńskiego 137a w Częstochowie toczy się przed organem I instancji nadzoru budowlanego i nie została zakończona z powodu uniemożliwienia PINB dla m. Częstochowy przez Państwa Hartlińskich przeprowadzenia oględzin, niezbędnych do merytorycznego załatwienia sprawy i zakończenia postępowania. W związku z powyższym, organ powiatowy skierował do Prokuratury Rejonowej dla m. Częstochowy wniosek (pismem z dnia 06.06.2005 r., znak: INB.II.7356-2/6/00) o wszczęcie postępowania karnego wobec Państwa Marii i Jana Hartlińskich.

Reasumując - na obecnym etapie postępowania przedmiotowa sprawa należy do właściwości Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla m. Częstochowy oraz Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego - jako organu II instancji wyłącznie właściwego do oceny - w zakresie nadzoru merytorycznego - postępowania administracyjnego organu powiatowego.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA GŁÓWNEGO INSPEKTORA
NADZORU BUDOWLANEGO

Robert Dziwiński

Do wiadomości:
Ministerstwo Budownictwa
(ds.: BR30-0701-6/06, Nr 4608)

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 10.08.2006 zał.
nr 5736 podpis. J

SEKRETARIAT
Kancelaria Senatu
BIURO PREZYDIALNE
wpłynęło dn. 9.08.06
nr 4282 podpis.

Warszawa, dnia 2 .08.2006 r.

MINISTER TRANSPORTU

LP3KP-0701-17/06

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Piotra Zientarskiego złożone podczas 14. posiedzenia Senatu RP w dniu 6 lipca 2006 roku i przesłane na moje ręce przy piśmie z dnia 12 lipca 2006 roku znak BPS/DSK-043-448/06 a dotyczące przestrzegania Kodeksu pracy przez dyrektora Oddziału Regionalnego Centrum Usług Transportowych (OR CUT) w Szczecinie, przedstawiam poniższe informacje przygotowane w oparciu o wyjaśnienia Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej.

Na wstępie należy zaznaczyć, że konieczność weryfikacji zawartych przez Poczte Polską umów o pracę wynikała z art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) określającego zasady przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę. W Statucie przedsiębiorstwa 1 maja 2005 roku wprowadzono bowiem zmianę, w wyniku której Poczta Polska stała się pracodawcą dla wszystkich osób zatrudnionych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych (uprzednio występowały one samodzielnie jako pracodawca). Zmiany były więc konieczne przede wszystkim w zakresie zdefiniowania miejsca pracy, za które uznaje się siedzibę pracodawcy, a którym w przypadku Poczty Polskiej jest Warszawa.

Powyższe wyjaśnienia stanowią uzasadnienie działań podjętych przez dyrektora OR CUT w Szczecinie. Wykonującym tam pracę kierowcom przedstawiono propozycje aneksów do umów o pracę z miejscem pracy określonym jako obszar działania jednostki ustalony zgodnie z Zarządzeniem Nr 34 Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej z dnia 31 marca 2005 r. Jednocześnie pracownikom przedstawiono stosowne wyjaśnienia na temat podstaw prawnych proponowanej zmiany. Należy podkreślić, że zmiany poprzedzono konsultacjami z organizacjami związkowymi a także zasięgnięto opinii Państwowej Inspekcji Pracy.

Wyjaśnienia wymaga też kwestia sposobu rozliczeń z tytułu podróży służbowych. Zgodnie z art. 77⁵ Kodeksu pracy pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub poza miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Przy czym zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2001 r. sygn. akt I PKN 350/2000 „*podróż służbowa jest swoistą konstrukcją prawa pracy. Nie każde wykonywanie zadania poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika jest podróżą służbową. Podstawę formalną podróży służbowej stanowi polecenie wyjazdu. Polecenie takie powinno określać zadanie oraz termin i miejsce jego wykonywania. Musi być skonkretyzowane. Nie może mieć charakteru generalnego. Nie jest zatem podróżą służbową wykonywanie pracy (zadań) w różnych miejscowościach, gdy przedmiotem zobowiązania pracownika jest stałe wykonywanie pracy (zadań) w tych miejscowościach, a*

ich wyboru i terminu pobytu dokonuje każdorazowo sam pracownik. Przepis art. 29 § 1 KP wśród przykładowo wskazanych warunków umowy o pracę wymienia określenie rodzaju i miejsca wykonywania pracy. Przepis ten nie wymaga, by strony uzgodniły jedno stałe miejsce świadczenia pracy. Nie określa także sposobu ustalenia miejsca wykonywania pracy. Nie musi więc być to lokal lub pomieszczenie albo posesja mające stały adres i znajdujące się w jednej miejscowości. Miejsce wykonywania pracy jest najściślej związane z jej rodzajem. Praca, której przedmiotem jest np. pozyskiwanie klientów lub akwizycja polega na jej wykonywaniu w różnych miejscach. Jest ze swej istoty związana z nieustannym przemieszczaniem się pracownika na pewnym obszarze. Miejsce wykonywania pracy, jeżeli uzasadnia to rodzaj pracy, może zatem obejmować pewną zamkniętą przestrzeń poza granicami administracyjnymi jednej miejscowości."

Wprowadzone w umowach pracowników OR CUT w Szczecinie zmiany wydają się zatem pozostawać w zgodności z obowiązującymi przepisami i znajdować uzasadnienie w orzecznictwie sądowym. Istotny jest też fakt, że działanie to nie wzbudziło zastrzeżeń w trakcie kontroli przeprowadzonych w wyniku interwencji organizacji związkowych.

Na zakończenie należy dodać, że w Poczcie Polskiej nadal funkcjonują różne rozwiązania odnośnie kwestii definiowania miejsca świadczenia pracy przez kierowców, co zostało wspomniane w oświadczeniu. Jest to pozostałość po poprzedniej strukturze organizacyjnej, kiedy to jednostki takie jak np. zakłady transportu samochodowego były samodzielnymi pracodawcami. Jednak obecnie trwają prace nad ostatecznym jednolitym uregulowaniem tej kwestii.

Przedstawiając powyższe wyrażam nadzieję, że w sposób dostateczny wyjaśniłem kwestie poruszone w przedmiotowym oświadczeniu.

Z poważaniem,

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU
Eugeniusz Wróbel
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. Sekretariat Ministra MT